

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Varas Cíveis de Lisboa – Portugalia) – João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții/Estado português

(Cauza C-160/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități — Noțiunea de transfer de unități — Obligația de a formula o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 al treilea paragraf TFUE — Pretinsă încălcare a dreptului Uniunii imputabilă unei instanțe naționale ale cărei decizii nu pot fi supuse niciunei căi de atac în dreptul intern — Legislație națională care condiționează dreptul la repararea prejudiciului suferit ca urmare a unei astfel de încălcări de anularea prealabilă a deciziei care a cauzat acest prejudiciu)

(2015/C 363/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Varas Cíveis de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamanți: João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții

Pârât: Estado português

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că noțiunea „transfer de unități” include o situație în care o întreprindere care își desfășoară activitatea pe piața curselor charter este dizolvată de acționarul său majoritar, care, la rândul său, este o întreprindere de transport aerian, și în care, în continuare, aceasta din urmă se substituie întreprinderii dizolvate prin preluarea contractelor de leasing de avioane și a contractelor în curs de executare pentru curse charter, desfășoară activități desfășurate anterior de întreprinderea dizolvată, reintegrează anumiți lucrători până atunci detașați la această întreprindere și îi încadrează în funcții identice cu cele desfășurate anterior și preia echipamente de dimensiuni mici de la respectiva întreprindere.
- 2) Articolul 267 al treilea paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern are obligația de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară privind interpretarea noțiunii „transfer de unități”, în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23, în împrejurări cum sunt cele în discuție în litigiul principal, marcate atât de decizii divergente ale unor instanțe judecătorești inferioare în ceea ce privește interpretarea acestei noțiuni, cât și de dificultăți de interpretare recurente ale acesteia în diferitele state membre.
- 3) Dreptul Uniunii și în special principiile enunțate de Curte în materie de răspundere a statului pentru prejudiciile cauzate particularilor printr-o încălcare a dreptului Uniunii săvârșită de o instanță națională ale cărei decizii nu pot fi supuse niciunei căi de atac în dreptul intern trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care impune, drept condiție prealabilă, anularea deciziei cauzatoare de prejudicii pronunțate de această instanță, în condițiile în care o astfel de anulare este, în practică, exclusă.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.